

מאמר שלישי

סדר רבנן סבוראי וסדר הגאונים

הדור השלישי רב חזק [מאשיקיא] קבן מתלמידי רבי סימונא ורב עינא, והיה לראש בשנת שס"ט ליצירה, ואחריו רב מארי, ואחריו רב מיצא הונא, ואחריו רב חזינא [ב"ע רב חזינא] כל אלה דור אחד ולא הוזכר מספר שנותיהם.

הדור הרביעי רבי צחק ובימיו גברה מלכות ישמעאל ונעקרה מלכות פרס מן העולם ובא לבבל עלי בן אבו סאלב מלך ישמעאל לאחוז שיגברו עליה ישמעאל כמה שנים, כי בימי עומר בן אלכסאב מלך ישמעאל ניקרו מלכות פרס והרגו (1) בטחיו ובניו של יודגנר מלך פרס הליכו נשבי, ויעמוד מלך ישמעאל והן בת יודגנר לה' נוסחנאי ראש גלות וגיידה הדיחה לו לאשה, כי בשנת ארבעת אלפים ושס"ב (2) החתיל מחמד מלך ישמעאל לשעון [שענותיו], וכן מציינו שנת ארבעת אלפים ושס"ב ביום חמישי בשבוע יום שני מזדוש אב, ובשנת שס"ו לכוו הישמעאלים ירושלים שהייתה ביד אדום תק"ט שנה מיזם הרבן הובי, ואחר זה היה ביד ישמעאל הע"ב שנה שבשנת תת"ט ששה עשר לאב שלשים יום לאנושותו חזרו הנוצרים ללכד ירושלים בימי [ר' אברהם בר] חייא הספרדי. וכשנא עלי אבן פאלב לבבל יצא אליו רב יצחק ראש ישיבה וכיבדו ונישאו המלך על כולם בשנת ארבעת אלפים ות"כ.

הדור התמישי מר רבא ומר הונא, והיה מר הונא בסורא ומר רבא בסוס בריחא, ואחריו רב שישינא ורב בוסנאי (3), ורב שישינא נקרא רב משרשיא בר חזלימא [וארבעה אלה דור אחד הם], ונפטר [רב שישינא] בשנת תמ"ט, והוא סוף רבנן סבוראי, נמצא ורבנן סבוראי חמשה רורות ושנותיהם משנחתם התלמוד ער זה השנה קס"ט (4) שנים.

דע שהרוב מזה לקחתי מספר רורות עלם שהוא ספר קבלת החסד הלוי עם מה שאני תקנתי והדסתי.

(1) בספר הקבלת והלכו. (2) בספ"ק שע"ד בעתי. (3) בספ"ק נוסיא. (4) בספ"ק קס"ט.

במצות צ"ג כתב רבינו משה סקוצי רבנן סבוראי הם הגאונים שעמדו אחר חבור התלמוד.

הדור הראשון הוא רבה בר יוסף, הוא ראש רבנן סבוראי ויש נוסחא רב יוסף, והיה לראש אחר רבינא ורב סימאי גייד, וזה רבה בר יוסף מלך ל"ח שנים עד שנה ע"ד עדר לברו, אבל בשנת כ"ד למלכותו והיא שנת ארבעת אלפים ור"ט ליצירה, והיא שנת תת"א לשפחות קב"ג שנים קודם הארץ הישמעאלים נחתם ונסתם ונשלם התלמוד בבלי עם הגזירות והתקנות והמנהגות שתקנו וגזרו כל חכמי הדורות שהיו מימיה רבי ועד ימיהם, ונחשפטו בכל ישראל וקבלו אותו ולמדוהו ברבים חכמי כל דור ודור, והסכימו עליו כל ישראל ועליו אין להוכיח ואין לגרוע ובימי רב אשי הודל לכתוב, נמצא מכתבת המשנה עד סיום התלמוד בבלי ש"א שנה סימנא איש, שהמשנה [החזיתיה] בשנת תתקמ"ט, והתלמוד [נחתם] בשנת ארבעת אלפים ור"ט ליצירה, תל"ב לחרבן הבית השם ית' וית' יבנה אורו למען שמו ולמ"ל אג"ר, והוא היום אלף שנים שנחתם התלמוד והוא ע"ג שנים אחר שפירת רב אשי, אבל ביסוד עולם אומר שבשנת רס"ה נשלם התלמוד בבלי ויש חמשה שנים [הבדל] ביניהם.

הדור השני ואחריו מרבנן סבוראי רב אחא בר הונא והיה ראש ישיבה שנה אחת ונפטר שנת ע"ה, ואחריו רב שמואל בר רבא ג' שנים ונפטר שנת רע"ח, ואחריו רבינא בר אמיצא שנה אחת ונפטר שנת רע"ט, ואחריו רב חזלימא שבעה שנים ונפטר שנת רס"ו, ואחריו רב סימונא ורב עינא, רב עינא בסורא ורב סימונא בסוס בריחא, והיה רב סימונא עד שנת ד' אלפים וש' ויצירה כל אלה דור אחד הם.

הדור השני תלמידי רב סימונא ורב עינא ולא הוזכר שמותם כי הישיבות נכלו כמו חמשים שנה [אחרי מות רב סימונא] עד שנת שס"ט ליצירה מפני שגאון מלכי פרס ושמדוהיהם.

סדר הגאונים

הבאים אחריו בדקדוה ופשטשו בו, ושמינו ששד היום לא נמצא בו פעות בעולם, אבל לא נסמך ר' אחא זה שיהיה גאון מפני שנאת ראש גלות שדיה באותו הדור חזיה שינוא וסמך לשמשו של ר' אחא ושמו רב נפרנאי וכעס רב אחא וחלק לו מבבל לארץ ישראל ונפטר שם, וזיה רב נפרנאי לראש שלש עשרה שנה עד שנת ר' אלפים ותקכ"א, ואלו ח' ראשי ישיבות היו במתא מחסיא בזמן הר' ראשי ישיבות של פום ברייתא שאמרנו למעלה. התוספות בפ' איהו נשך: בהשובת הגאונים בשם רב ברוך צרק כהן גאון יורד עמו עד להיו הקרא לחבירו רשע לשרוף תבואתו ותימח מאין לו זה. **הדרור השלישי** של גאונים בשם ברייתא אחר פצירה אממר בשנת ארבעה אלפים ותק"א היה בשם ברייתא רב מארי הכהן מנהר פקוד שמה שנים ונפטר בשנת ר' אלפים תק"ט. ואחריו רב ארא חצי שנה ונפטר באותה שנה, ואחריו רב יירא שלש שנים ומחצה ונפטר בשנת ר' אלפים ותקכ"ג והוא חבר הלכות פסוקות ומהלכות גדולות קבצן וסני נהור היה.

ובימי היה ענן ושאלו בנו וענן זה מבית צור היה ותלמיד חכם היה בתחלה ודכירו שיש בו שמץ פסול מפני זה לא נסמך לגאון ולא שיישבו מן השמים להיות ראש גולה ומפני קאה קאה שהיה בלבו העלה שירשון ועמד להסית ולחדיח את ישראל הוא ושאלו בנו מעל קבלת התכמים מפי הנביאים עדים נשרים מפי עדים נשרים כמו שסדרנו בספר זה, יעשה וקן ממרא על פי ב"ד לבלתי שמוע אל הכהנים ואל השופטים. והוא חבר ספרים והצמיר תלמידים ובהו מלבו דוק לא טובים ומשפטים לא יתיו בהם, והנת הואת נקראת קראן כי אחר תחרב הבית נדללו המינין עד שעמד ענן וחוקק, והיהולכים אחר הקבלה נקראו רבנים, ועל כן נהגו לקרות לכל אחד מישראל רבני אצלם שיהיה עם הארץ. ורבי האי חלק על הלכות מר יירא גאון שאמר

הדרור הראשון ישיבות פום ברייתא רב חיננא גאון מנהר פקוד היה ראש ישיבה שמונה שנים עד שנה תנ"ז, ואחריו רב הלאי הלוי ראש ישיבה שמונה עשרה שנה ונפטר שנת תע"ה. **הדרור השני** רב יעקב מנהר פקוד היה ראש ישיבה שמונה עשרה שנה ונפטר שנת ר' תצ"ג, ואחריו רב שמואל מבני בניו של אממר חבר רב אשי שמונה עשרה שנה ונפטר שנת תק"א הרי אלו בשום ברייתא, ובימי זה שנת ר' אלפים ותק"ה היה ענין מלך הכור שעשה ריבוח ותקירה עם שלשה חכמים אחר נוצרי ואחד ישמעאלי ואחד יהודי ונתניח הוא וכל שריו ועבריו ועשה ס' הנכבר שאין נמיהו שנקרא ספר הכורי על עניני האמונה ועשאו ר' יהודה לוי הפייסן. ולעולם היו על הרוב שתי ישיבות בבבל: האחת בשום ברייתא והאחרת היותר גדולה בסורא שהיא מתא מחסיא כאשר פרשנו למעלה בקונטרס התנאים מר' שמואל הנגיד, וזהו שמוסרינו נהגו בשתי ישיבות, ובימי אלו [הארבעה] ראשי ישיבות היו ג"כ ראשי ישיבות במתא מחסיא שהיא סורא ואלו הם: רב הונא בר יוסף שנת תמ"ט, ואחריו ר' תיא כמישן, ואחריו בר ינא והוא רבא בר מפרנאי נחמנה לראש שנת תע"ט, ואחריו מר יירא גאון ואחריו רב יוסף שנחמנה לראש בשנת תצ"ט, ואחריו רב שמואל בר מרי שנת תק"ט ובימי מר שמואל זה היה ר' שמעון קריא ולא נסמך לגאון חזרו הלכות גדולות בשנת אלף ונ"ב לשטרות שהיא שנת ארבעת אלפים ותק"א ליצירה בשנת הג' לגדולת ר' שמואל רב מארי בסורא ותנא שנת שמונה לגדולת מר שמואל מורע אממר בשום ברייתא והוכיז שמועט משמיה דרב כהן צרק שמך צוק זה הוא אותו שהיה רבו חכם מבעל הלכות גדולות ולא נסמך. ואחר מר שמואל בר מארי היה חכם גדול: רב אחא משבחה שחבר שאלחות שלו בכל מצות האמורות בתורה והוא הספר מצוי בדנו וספור עד היום הזה וכל

שהיה מאור עינים והסופר טעה, ומה שלא שמענו ספיו לא נאמין כי זהיה דאמר לענין שניות אמו מר במה דרבנן חתים עליה הכי נמי כיון ראתה קירבא לא סמיכין עליה כי הסופר טעה אי נמי אינש אחרינא כתבה בשפיה אחרי ק' שנים אחר שבא שארדס לבלל אמרו בשמיא, ואחר רב הודאי היה רב מנשה אחינא ה' שנים ומחצה [ונפטר בשנת ד' אלפים תקכ"ח, ואחריו רב מרי הלוי נר רב משרשיא ג' שנים ומחצה ונפטר בשנת ד' אלפים תקל"ב, ואחריו רב ביבי הלוי עשר שנים ומחצה] ונפטר שנת תקמ"ג. ביבי רב מנשה בן יוסף ורב הונא הלוי ראשי ישיבות במתא מחסיא, ובימי הגאונים אלו שהיו בפוסם בדיתא דזיו במתא מחסיא רב דוראי [בסה"ק יודא] שהיה לראש בשנת מות רב נפרונא שנת הקכ"א, והיה ראש ששה שנים ונפטר שנת תקכ"ו, ואחריו רב חזניה בן רב משרשיא ד' שנים ונפטר בשנת תקל"א, [ואחריו רב מלכיה שהי שנים ונפטר בשנת ר' אלפים תקל"ג], ואחריו רב חזינאי בר רב אברהם עד שנת ד' אלפים ותקמ"ב והסירו ראש גלות, ואחריו רב הונא הלוי בר רב יצחק ואחריו רב מנשה בר יוסף עד שנת תקמ"ד [בסה"ק הקמ"ח].

הדרור הרביעי שהיה בפוסם בדיתא אחר רב ביבי הלוי היה לראש שלש עשרה שנה ר' ישעיה הלוי בר אבא ונפטר בשנת תקנ"ו, ואחריו רב יוסף בר רב שלא חשעה עשר שנים ונפטר שנת תקע"ה, ואחריו רב מרדכי הכהן ג' שנים ונפטר שנת תקע"ח, ואחריו רב אדונאי ארבעה שנים ונפטר שנת תקס"ב, ואחריו רב יוסף בר יהודה שתי שנים וחסדי גדול היה ומלוכר בנסיים, ורב יהודה [אבי] אביו של רב שרירא היה סופר שלו והעיד שהיה אביו ו' נראה בשיבתו של רב יוסף כמה פעמים ושתי שנים דיתה גדולתו ונפטר שנת תקס"ד. [ואחריו רב אברהם בר רב שרירא י"ב שנה ומת בשנת ד' אלפים תקצ"ו].

הדרור החמישי רב יוסף בר רב חייה היה לראש ישיבה שתי שנים בפוסם בדיתא ונפטר בשנת תקס"ו [בסה"ק תקצ"ו]. והעידך בשך ס"ח אמר כי בשנת ה' אלפים פ"ט (כ" תקפ"ח) שהיא שנת אלף וקמ"ט לששורות היה מר אברהם גאון שהיה יודע גמרת שיהת דקלים, ואחר רב יוסף היה רב יצחק בר חייה ו' שנים ונפטר שנת תקצ"ג, ואחריו רב יוסף בר רבי שתי שנים ונפטר שנת תקצ"ה, ואחריו רב שלמי ו' שנים ונפטר שנת תרי"א, [ואחריו רב אחי כהן ששה חדשים ומת בשנת ד'

(1) בסה"ק רב אברהם בר רב שרירא, (שנפטר בשנת תקצ"ו), וע"כ היה הכול בן שני המחברים בזמן כל אלה בראייתם חרשים כאן. המעריך.

גאון [בר רב חנינא גאון בר רב יהודה גאון], הוזא הרביץ תורה בישראל על כל הגאונים, ועשה ספר סקה וממכר וס' על כל ענין השבועות וס' מצרנות ושאר ספרים שהארי שמש על, ולאחר הלכו דרשי וזתורה ממורה שמש שבבוא, והיו ימי היו צ"ט [בסה"ק ס"ט] שנה ונפטר ערב י"ט האדרון של פסח שהוא שנת אלף ושס"ט לשמרות שנת ר' והשצ"ח, וזה רב האי גאון שהארץ ימים כמו אביו קרוב לק, וכמהו לא היה בגאונים לפניו והוא סוף הגאונים ומבית דור היה מורע המלכה מבני ורובל בן שאלתיאל.

והנשיאים וראשי גליות שהיו אחריו וראו חותמו שהיה חותם על הגליונים שהיה שולח, וארה הקוק עליו כמו שהיה על דגל מחנה יהודה ועל דגלי מלכי יהודה, אבל מימי ישמעאל לא נהגו שררה ראשי גליות כגון זה אלא שהיו קונים אותן במקום הרבה מן המלכים כמו שמוכסן, והיו רועי אילי תפיך לא רצו הוריו להיות ראשי גליות וזוהו לגאונות והוא מורע רבה בר אבהו, והלשיט פריצי ישראל ברב שרירא ורב האי ותפסם המלך ישמעאל ובזו כל אשר להם ולא נשאר להם מחיה בעולם, ונתלה זה בר שרירא בר אבהו כן מאה שנה ולא היסר הדגאונות, ובשנת ד' השכ"ח היה רב האי לגאון וגאונותם היתה שבעים שנה רב שרירא שלשים שנה ירי האי מ' שנה, ודורו הורו השמיני בגאונות.

ובזמן אלו היה אלדר הדני שהביא שהישיה מעשרת השבטים וכתב על המסעות יהיה שם, ואלו הגאונים האמינו לו וע"מ שהחכם ראב"ג ו'ל אינו מודה לו, ובס' המצות והמדרכי הביאו דבריו, וגאון אחד ששמו היה ר' חשיב על שינוי שהיה בהלכותיו והלכות שלנו בשל"ס.

[ראיתי להכניס בבאן שהיוסור אורח תנור פה לסי ל' הנמצא בציור אוקספורד סי' 345. Hunt. וקרוב מאד כי הוא הספר שהוכר בעל היותו שגאון אחד עשה השגות עליו, כי באמת הביא הספר הזה את דברי אלדר והשיג עליו. המעריך.] אמר רבינו יהושע בן נון מפי משה בן עמרם מפי הגבורה כל הווייה לישראל ואינו יודע הלכות שהישיה אסור לנאכל משחיטתו, ואלו הן הלכות שחיטה: שהיותה, וריכותה, חליטותה, הגרמיותה, ועקריותה. שהיותה מה היא, ההיית הטבה לטובה בהכמה ואנסהו אונס, או נגלה המאכלת כידו, או נפל הסודר על צינו, או נפלה צירעה על ידו, או פחמה אדם גרביט ושהה בידו עד כשיעור שחיטה ברמה אחרת וזולך

ההך לאביו נכלם ונגבה, והתחוק אביו במלכות ובכת גדולה מהקהל עמו ורב סעדיה בכת אחרת מהקהל העמידו את יאשיהו בן זכאי לראש גולה תחת דוד אחיו, ואח"כ נתחוק דוד ונתלה במלכות והסיר את אהו ורקש להרוג את ר' סעדיה ונהגא רב סעדיה כמו ו' שנים ובמחבואו חזר כל ספריו, ור"ס משיעו יהודה היה מבני שלה בן יהודה מורע ר' חנינא בן רוסא, והקיס דוד בן זכאי רב יוסף בר רב סודכי ואח"כ עשו שלום דוד הנשיא ורב סעדיה, ואע"כ לא הוסי רב יוסף ולא שב רב סעדיה לגאונותו, ורב יוסף היה גאון י"ד שנה ואח"כ מת דוד בן זכאי, ואחריו נפטר רב סעדיה בשנת ו' אלפים תש"ב והוא כבן ו' שנה מן המרה השחורה, ואזו שנת כמה ספרים טובים וס' האמונות וס' לתורה ולכ"ר ספרים ולשון הערב לתורה, ועשה טובות גדולות לישראל השיב תשובה על המינים ועל הכופרים בתורה, ואחד מהם חמו אל בלכ"י שהוכיח החכם ראב"ג ז"ל בס' התורה וזה בדה מלבו תורה, והניד עדות רב סעדיה כי הוא ראה מלמדי תינוקות מלמדים אותם לחינוקות בספרים ולחיות עד שבא רב סעדיה ונצחם, והטובות שעשה לישראל הנה הרי כהנים על ספר הגלוי ועל אגרת ר' ירוסא בנו שכתב לרב חסדי הנשיא בר רב יצחק מ"ב, ואחר פמירת רב סעדיה היתה ישיבת מתא מחסיא הולכת חלה עד שברח רב יוסף למדינת אלבצרה ונפטר שם. הדור הששי בפוס בריאת אחר [רב האי בר]

רב דוד היה לראש רב קמיו בר רב אחינאי ז"ה שנים חוצי ונפטר שנת תרנ"ט, ואחריו רב יהודה בר רב שמואל אבי אביו של רב שרירא ז"ה שנים ונפטר שנת תרע"א, ואחריו הוקם רב מנשר הכהן בר רב קמיו גאון, והנשיא דוד בן זכאי הקים במחלוקת לרב כהן צדק בר רב יוסף, ונפטר רב צדק בר מנשר וזוהו כלל לרב כהן צדק, ונפטר רב כהן צדק בשנת תרצ"א, והיה לראש רב חנינא אביו רב רב שרירא ה' שנים חוצי ונפטר שנת תש"א. הדור השביעי רב אהרן בר סרגא [בסה"ק סרגמרה] אחר פמירת רב חנינא והיה סוחר ועשיר גדול ומשני עשרו הוקם ולא היה ז' ראו לך, ונפטר בשנת תש"ב. ואחריו רב נחמיה שבונה שנים, ואחריו רב שרירא כי כמו מאה שנה היו ימי חייו, וכשראה שהארץ שנים ונבו רב האי היה ראו להיות ראש ישיבה סלק את עצמו וישב בנו על כסאו. והוא רב האי גאון בר רב שרירא (י' בסה"ק ספר שהיה).

אֲרֵבֶּ אֵלָא אַפְלוּ עַל טְלַשׁ אוֹ עַל שְׁנַיִם כַּשִּׂידָה ,
וְאִם הִגִּיעַ מֵאֲכַלְתָּ לַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה וְלֹא נִשְׁאָרָה
בְּלִידָה חוֹחַמַת אֲזַת מִן הַקְּנָה שֶׁל רֵיָאָה טְהוּרָה הוּא,
חֻרְךָ בְּחוֹחַמַת אֲשֶׁר מִחַחַת הַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה
כְּחוּשׁ הַשֶּׁמֶץ טְרִיפָה , וְכַל שְׂדִיפָה הַעֲשׂוּיָה כְּמוֹ
טְרִיפָה , וְאִם הַעֲשִׂיָה מִתּוֹת אֲרֵבֶּ וְזִהְמַת
דְּחֻבּוּקוֹת אֶל הַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה טְהוּרָה הוּא , וְאִם
הַעֲשִׂיָה מִתּוֹת הַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה בְּשִׁלְשַׁת חוֹחַמַת
טְרִיפָה הִיא . וְכִי אִמְרֵי עַל הַהִטְרָמָה טְרִיפָה הִיא
לְמֵה , דַּע הַהִיגִידִין שְׂדֵיִם יֵצְא מִחֵךְ הֵם גַּדְרָה
הַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה הַשְּׂדֵיִם הַמַּהְרָה שׂוֹרָשׁ שֶׁל גִּידֵי
הָדָם וְלֹא יֵצֵא הָדָם , וּבְעֵבֹר הַמַּסְרִיגוֹת שׂוֹשׁוֹת
מִחַחַת הַמַּבְעַת הַגְּדוּלָה אֲשֶׁר יַפְתּוּ הַגִּידִים הָאֵילוּ
בְּקַנְהָ טְרִיפָה הִיא , וְאִם כְּהוֹנֵן חַחַת הַמַּבְעַת
הַגְּדוּלָה וְלֹא תַעֲשִׂיִם טְהוּרָה הוּא , הַדָּא נִין מֵא
וְנִרְתָּה בְּכַס רַבְנַנּוּ הִנְגַּל הָרַב .

עֵיקוּרִיָּה מָה הִיא , שִׁתְּחַתָּה הַבְּהִמָה לַשְּׂחַמָּה
וְנִתְעַקְרָה רְגֵלָהּ בְּאֵגָן אוֹ בְּיָדָה אוֹ בְּקוֹרָה מוּשְׁלָחָה
בְּאַרְץ אוֹ בְּאַרְץ פְּסוּגָה , שְׂחָשׁ הַשּׂוֹחֵט וְלֹא נַפְנָה
לְאַחוּר וְלֹא רָאָה עֵיקוּר רְגֵלָהּ בְּמַה הֵךְ מִתְעַקְרִין
שֶׁסָּךְ הָדָם כְּלוּ בַּהֲגוּן יִצְחָה רַחֵם נִשְׁמַחָה וְרִגְלִיָּה
מְעוּקְרוֹת טְרִיפָה הִיא , לְאַחוּר שְׂחָשׁוֹ וְרָאָה עֵיקוּר
רְגֵלָהּ וּמִשָּׁךְ אוֹתָהּ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא וְתוֹרְבִישָׁה
רְגֵלָהּ שֶׂרַם טְמוֹת וּשְׂרַם יִשְׁפָךְ הָדָם כְּלוּ וְהַתְּבַעֲשָׁה
בְּיָדָה וְרִגְלִיָּה יָדוֹ טְהוּרָה הוּא , הַשְּׂוֹר שְׂאֵמֹנוּ יִכֹּל
לְשַׁחַשׁוֹ עַד אֲשֶׁר יִקְשָׁר אֵיךְ אֲנִי נִהְכְּסוּ שִׁיטָּהָר מִן
הָעֵיקוּר לְאוּרַי שְׂחָשָׂמְהוֹ וְיִשְׁנוּת דְּמוֹ וְיִחוּשׁ
כְּחוֹ שֶׂרַם חָצֵא נִשְׁמַחוֹ הַתִּיר הַחֲבַלִּים מְרַגְלוֹ עַד
אֲשֶׁר יִבְעַשׁ בְּיָדוֹ וְרִגְלוֹ , וְאִם יִמּוֹת וְלֹא הַמְחִיצוֹ
יָדוֹ וְרַגְלוֹ עֵיקוּר הוּא וְטְרִיפָה . וְקָאֵל אִיצַת [פִּי]
וְאִמְרֵי גִ'כ] אִם עֵיקֵר רַגְלָהּ הַחֵיהָ וְשָׂחָשׁ הִיא
מְעוּקְדַת כְּשִׂרָה וְלִמָּה אַתָּה אוֹמֵר עֵיקוּד בְּצַאן אַסוּר
וּבְחִיהָ מוֹתֵר לִפִּי הַשְׂחִיהָ וְהַעוֹף נִשָּׁח הִיא אִם לֹא
חֻקְשׁוֹר יִדָּה וְתִשְׁוֹשׁוֹת וְתִמְשִׁיִם רַאשָׁה וְתַעֲלָה
הַיָּרִיכִים וְתַחֲרָב יָדָה וְרִגְלֵהּ וְהֵם קְשׁוּרוֹת פִּי אִם
תְּצוּבָם מוֹתֵרוֹת וְחַשְׂדַּיִשׁ הָעֵמוּר עַל רְגֵלָהּ , וְכַל
עוֹף וְכַל בְּהֵמָה שְׂתַעֲפּוֹד עַל רְגֵלָהּ פִּיגוּל הוּא לֹא
יֵאָכֵל . כַּדָּךְ אִקְאָלָה אֵן הָדָא אַל בָּאָב עֵמְדָה
בָּאָב עֵקִידָה . ע"כ . [אִמְרֵי הַמְעַרְךָ : מַלְבֹד אִיזָה
מִלִּיָּם אֲשֶׁר הַסְּבַרְתִּי בְּחֻבוֹ לֹא רְצִיחֵי לְהוֹסֵף אוֹ
לְגַרוֹעַ כְּמַאֲמֵר הַשְּׂחִיּוֹת דַּלְעִל , לְהֵיחַוֵי שֵׁן מִאָד
וְהַרְבֵּה מַלּוֹת זוֹרוֹת וּנְרִיעוֹת בּוֹ יוֹצֵרֵךְ עֵינֵךְ כְּלוּ .]

סוף סדר הגאונים .

הָדָם בְּכַל הַבֶּשֶׂר נִבְלָה מִשְׂעוֹר הָרַאשׁוֹן שֶׁלֹא שׂוֹסַךְ
הָדָם כְּלוּ , וְלַחֲבוּב בְּתוֹרָה כִּי נִפְשׁ הַבֶּשֶׂר דְּמוֹ
בִּנְפִשׁוֹ הוּא וְכֻתּוּב וְלֹא תֹאכֵל הַנֶּפֶשׁ . וְחַפְסִיר
טְמִימֹהוּ (יִחִידָה) מִן פְּרַאֲמִים .

דְּרִיסוֹתֵיהָ מֵהָ הִיא , שְׂחָדָא מֵאֲכַלְתָּ חוֹדָה מֵאָד
הַבְּהֵמָה זְמֵה וְשָׂחָשׁוֹת מִן כַּח וְשָׂחָשׁ חוֹרְךָ
הַסְּיִמִינָה בְּנִפְעִם אֲחַת דְּרוּסָה הִיא וְלֹא תֹאכֵל ,
לְמַה דּוֹמָה בֶּשֶׂר כִּי פְּתַאמָּוֹה וְשָׂחָשׁ בְּנִפְעִם אֲחַת
דְּרוּסָה לְבַהֲמָה שְׂטְרַפָּה כְּפִיר מֵתַאָּם חוֹרְךָ כַּל הָדָם
בְּבִשְׂרָה וְלוֹשֵׁךְ הִיא טְרִיפָה , וְאִם הַמֵּאֲכַלְתָּ
אֲרוּבָה כְּצוּאָר הַבְּהֵמָה עַמְמִים וְשָׂחָשׁ בְּנִפְעִם אֲחַת
הַמֵּאֲכַלְתָּ לְמֵאֲכַלְתָּ לְאוּרַי שְׂחִישָׁה כְּשִׂרָה הִיא
וְתַאכֵל , וְאִם הַמֵּאֲכַלְתָּ קַצְרָה [עוֹרֵהָ] עַכּוֹל הָרַבִּי ;
וְשָׂחָשׁ אוּרָה עֵמֶ'וּמֵן הַשְּׂלִישִׁי בְּקַצְוִיָּה [נִשְׂחָשׁ']
טְהוּרָה הוּא וְיֹאכֵל , וְאִם תִּישׁ גְּדוֹל הוּא וְעוּרוֹ עַכּוֹל
עַד לְמַאֲד וְעֵלְיוֹ שַׂעִי גְּדוֹל וְנִפְלָה הַמֵּאֲכַלְתָּ עַל
הַשֶּׁעַר וְלֹא יִחַת הַמֵּאֲכַלְתָּ חוֹדָה כְּהוֹנֵן וְשָׂחָשׁ פְּעַם
אֲדוּת וְשׁוֹנֵה וְשְׁלִישִׁית וְלֹא נִשְׂחָשׁ , וְאִם בְּרַבִּיעִית
שָׂחָשׁ עַד קִצּוֹת הַשְּׂחִישָׁה חֲנִיקָה הִיא וְלֹא תֹאכֵל ,
וְאִם אֵיל הוּא וְעַל צוּאָר צַמֵּר רַב וְנִפְלָה הַמֵּאֲכַלְתָּ
עַל הַצִּמֵּר וְהַצִּמֵּר קִשָּׁה חֵיחוּבוֹ עַל הַבְּרוֹל עַד דְּסַבָּר
הוּא כִּי שְׂחָשָׁה הִעֲלָה הַמֵּאֲכַלְתָּ וְעִסְרָה הַבְּהִמָּה
סְתוּלָה וְלֹא תֹאכֵל בְּשִׂרָה הִיא , וְאִם הַפְּרִיעַ הַצִּמֵּר
וְאִם הַמֵּאֲכַלְתָּ עַל עוּרָו וְשָׂחָשׁ חוֹרְךָ בְּשִׁלְשָׁה
פְּעַמִּים וְנִתְחַךְ לְקִצּוֹת הַשְּׂחִישָׁה טְהוּרָה וְיֹאכֵל .

הַלְּדִוְחִיתָה מָה הִיא , שִׁתְּחַלֵּי שוֹחֵשׁ הַבְּהִמָּה
וּנְכַסְסָה הַמֵּאֲכַלְתָּ בֵּין הַוֹשֵׁשׁ לְקַנְהָ אוֹ בֵּין הַקְּנָה
לוֹשֵׁשׁ וְלִגְדִים שֶׁבֵּין הָעוֹר וְלִבְשָׁר אוֹ בֵּין הַעֲצָם
לְצוּאֵר לוֹשֵׁשׁ לְקַנְהָ וְלִגְדִים וְשָׂחָשׁ לְמַעֲלָה טְרִיפָה
הִיא , וְאִם יִשְׁחוֹשׁ לְמִסַּה טְרִיפָה , וְאִלּוּם בְּמַה
שֶׁבֵּין הָעוֹר וְלִבְשָׁר אוֹ בֵּין הַעֲצָם לְצוּאֵר לוֹשֵׁשׁ
בְּמַה יִשְׁרָדוּ יִקַּח הַמֵּאֲכַלְתָּ מִמָּקוֹם כְּנִיסָתָהּ וּבְרֵךְ
בְּרַכָּה שִׂנִיָּה וְיִשְׁחָשׁ , וְאוּרַי שִׂישְׁחָשׁ יָרָאָה אַתְּ
אֶת הַמֵּאֲכַלְתָּ נִכְסֵסָה בְּמָקוֹם הַשְּׂחִישָׁה טְהוּרָה וְיֹאכֵל,
וְאִם הַכְּנִיסַת הַמֵּאֲכַלְתָּ לְמַעֲלָה מִמָּקוֹם הַשְּׂחִישָׁה
טְרִיפָה הִיא , וְאִם לְמִסַּה מִמָּקוֹם הַשְּׂחִישָׁה הַכְּנִיסַת
טְרִיפָה , וְמַה הַחֲלָרָה טְרִיפָה כִּי תִנְכַס הַמֵּאֲכַלְתָּ
בֵּין הָעוֹר לְבֶשֶׂר וְאִינָה בְּמָקוֹם שְׂחִישָׁה הַרִיגָה הִיא
וְהִיא נִבְלָה וְכֻתּוּב לֹא תֹאכֵל כָּל נִבְלָה , הַשְּׂטְרַפָּה
מֵאִלָּה וּנְבִילָה מְשִׁחָטְמָה .

הַטְּרִיסוֹתֵיהָ הִיא מִשְׂבַּעַת גְּדוּלָה וְלַמְעִלָּה טְרַפָּה
מִשְׂבַּעַת גְּדוּלָה לְמַסָּה טְהוּרָה , וְהַשְּׂחָשׁוֹת עֵלְיוֹ
שִׁתָּן אֲרֵבֶּ אֲצַבְנוּחֵיהּ מִתּוֹת שְׂבַעַת גְּדוּלָה
וְיִשְׂחָשׁוּ מִתּוֹת הָאֲצַבְנוּחַת , וְאִם לֹא שְׂחָשׁ עַל